

HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71
HOLLAND FESTIVAL '71

The taming of the shrew

The Young Vic
The National Theatre, London

The taming of the shrew

(De getemde feeks)

William Shakespeare

Regie: Frank Dunlop

Decor: Carl Toms

Muziek: Michael Lankester

Belichting: Derek J. Brown

Dans: Sheila O'Neill

Seymour Matthews

Andrew Robertson

Sam Kelly

Edward Jewesbury

Harry Lomax

Gavin Reed

Denise Coffey

Jane Lapotaire

Jim Dale

Nicky Henson

Harry Lomax

Desmond McNamara

Paul Brooke

Julia McCarthy

Barbara Courtney

David Wynn

Lucentio

Tranio

Biondello

Baptista

Gremio

Hortensio

Bianca

Katharina

Petruchio

Grumio

Curtis

Pedant

Vincentio

Weduwe

Dienster

Politieman

The National Theatre, London

Voorzitter: Lord Chandos

Directeur: Sir Laurence Olivier

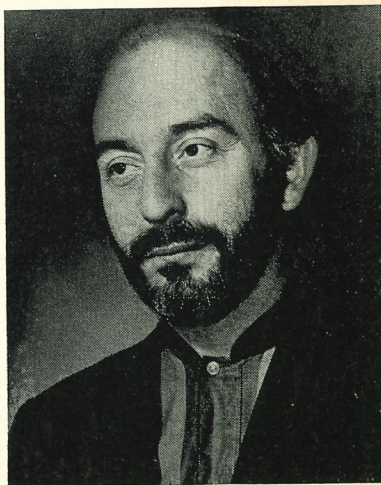
Secretaris: Kenneth Rae

Directeur van de Young Vic:

Frank Dunlop

Het National Theatre werkt samen met de Arts Council of Great Britain.

Frank Dunlop

De getemde feeks

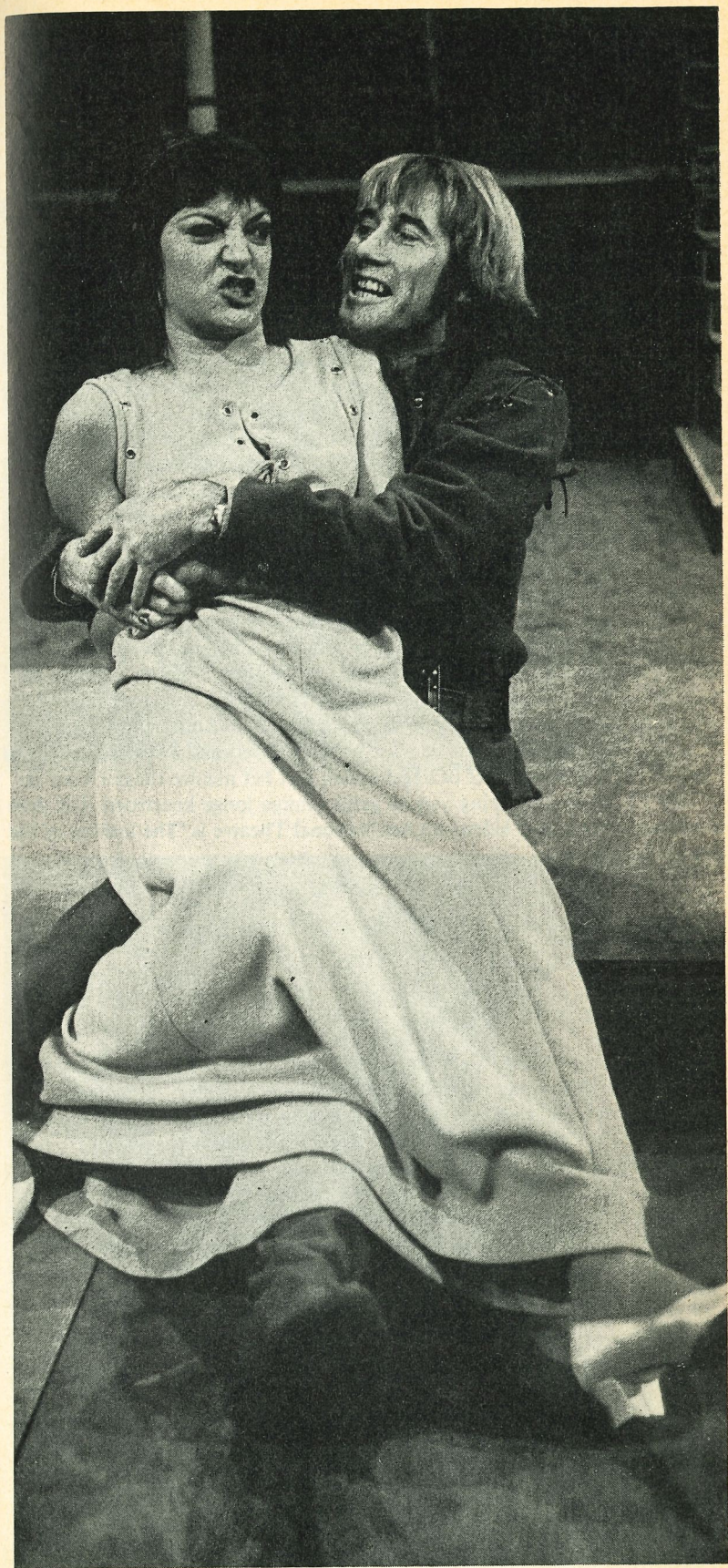
'Shakespeare's 'Taming of the shrew' werd in 1594 voor het eerst opgevoerd. De literaire critici hebben er tot voor kort nogal verdedigingsgezind óf openlijk vijandig tegenover gestaan; velen vonden het stuk grof, barbaars en prozaïsch. De vermaarde criticus Quiller-Couch zei: 'dat hele gedoe van Petruchio lijkt, met zijn zweepgeklap, scheldpartijen en gegooi van gekookt voedsel nogal vermoeiend, en voor elke moderne vrouw ook beledigend. Het is in de kern erg ruw: het soort lol dat men op kermissen beleeft waar oprechte plattelanders prijzen winnen door hun kop door een paardehoofdstel te steken'. Wel wil hij toegeven: 'De moeilijkheid met de Shrew is dat het stuk wel slecht leest in de bibliotheek maar het goed doet op het toneel'. Zijn aantrekkingskracht ligt in zijn hoofdthema, de strijd der geslachten, en het stuk ontleent zijn sterkste effecten aan brede en voor de hand liggende contrasten, handelingen, karakters en ideeën, meer dan aan poëzie en sfeer'.

(Notities van de regisseur)

Handeling

Na een verrassende hedendaagse introductie, waarin Shakespeare's dronken ketellapper Christopher Sly in een moderne gedaante opduikt, begint het eigenlijke stuk dat zich in het laatmiddeleeuwse Padua afspeelt. De rijke Paduaan Baptista heeft de handen vol aan drie jonge minnaars die om zijn jongste dochter Bianca werven en alle mogelijke verleidingstrucs toepassen. Baptista wil echter eerder zijn oudste dochter Katherina aan de man brengen, de obstinate feeks uit de titel van het stuk.

De man die de uitdaging aanneemt om Katherina tot overgave te dwingen is de avonturier Petruchio, die een oogje heeft op de bruidsschat en in de beste commedia dell'arte-stijl zich van Katherina's eigen wapens bedient om haar klein te krijgen. Intussen proberen Bianca's vrijers nader tot hun doel te komen door zich als leraren uit te geven. Petruchio wint de eerste slag en trouwt met Katherina. Dan pas, in zijn landhuis, begint hij aan haar 'opvoedingsproces': hij misgunt haar mooie kleren, laat haar verhongeren en brengt haar op alle mogelijke manieren ondanks haar woedende protesten tot onderwerping. Het bruidspaar keert terug naar Padua voor een feestmaal bij vader Baptista die zijn ogen niet kan geloven. Op de andere liefdesfronten zijn inmiddels ook vorderingen gemaakt: Lucentio is met Bianca getrouwd en Hortensio heeft genoeg moeten nemen met de rijke amoureuze weduwe. Petruchio wint een weddenschap met de andere bruidegommen over de vraag wiens bruid de volgzzaamste is geworden: Katherina, zacht als een duifje, prijst het mannelijk overwicht. Petruchio heeft haar getemd, niet door haar te slaan maar door 'zorgzame aandacht'. Hij toont dé manier 'to kill a wife with kindness'.

Regisseur

Zoals aan de oude Young Vic de naam van George Devine verbonden was, zo is de herleefde Young Vic als jonge tak van het National Theatre de schepping van Frank Dunlop. Diens droom over een nationaal populair theater naar het voorbeeld van het Franse TNP (Jean Vilar, Gérard Philipe) heeft vorig najaar gestalte gekregen in een eigen behuizing en ensemble gericht op toneelwerk voor een publiek onder de 25 jaar dat nagenoeg geen theaterscholing heeft. Deze culturele voorziening biedt een welkome aanvulling op de in Londen reeds door het National Youth Theatre en de activiteiten in het Round House geboden mogelijkheden. Frank Dunlop kenmerkt zich als regisseur door zijn uiterst levendige en beweeglijke, intelligente voorstellingen op basis van doorkneed vakmanschap eerder dan vanuit een experimentele gezindheid. Geboren in Leeds in 1927, was hij na zijn studies (Engels in Londen, Shakespeare in Stratford, regie bij de Old Vic) verbonden aan de leiding van achtereenvolgens The Piccolo Theatre in Manchester, de Bristol Old Vic, Nottingham Playhouse en het reisgezelschap Pop Theatre dat hij zelf oprichtte en dat succesrijke Shakespeare-voorstellingen verzorgde op het festival van Edinburgh. Op uitnodiging van Sir Laurence Olivier kwam Frank Dunlop in 1967 in de leiding van het National Theatre, waar hij in het afgelopen seizoen o.m. Webster's 'The White Devil', en Zuckmayer's 'Kapitein van Köpenick' regisseerde, in welke laatste voorstelling Paul Scofield een verbluffende entrée maakte bij het National Theatre. Frank Dunlop heeft zich intensief beziggehouden met het nieuwe theater voor de Young Vic en de formering van de gelijknamige jonge keurtroep. Uit deze keurtroep en (oudere) leden van het National Theatre is 'The taming of the Shrew' bezet.

Versies van de 'Feeks'

Onder Shakespeare's blijspelen is 'De getemde feeks' in Nederland een der meest bekende. Toneelgroep Theater gaf er in het afgelopen seizoen geslaagde voorstellingen van met Sigrid Koetse in de titelrol, geregisseerd door Hans Croiset. Bekend werd ook de recente verfilming van het stuk door Franco Zeffirelli, met Elizabeth Taylor en Richard Burton als tegenspelers in de beide hoofdrollen. De musical-versie 'Kiss me Kate' werd niet lang geleden door het Nieuw Rotterdams Toneel opgevoerd en onder meer door de Nederlandse televisie vertoond. Shakespeare zelf zou het gegeven voor de 'Feeks' hebben ontleend aan Ariosto's 'I suppositi' uit 1509 en aan andere Feeks-verhalen uit zijn tijd.

The Young Vic

Het thuisfront van de Young Vic is een simpel maar uiterst bruikbaar nieuw theater, ontstaan na verbouwing van een huizenblok in de naaste omgeving van de Old Vic, het door het National Theatre bespeelde klassieke theater op de zuidelijke oever van de Theems. Deel van de Young Vic-behuizing aan The Cut is een vroegere slagerswinkel die nu tot foyer dient, maar die compleet met oude tegels, vleeshaken en hakblokken in stand is gehouden. De pauzes worden er meestal met pop-muziek opgeluisterd. Voor het National Theatre is een nieuw groot theater in aanbouw in het cultuur-complex nabij de Royal Albert Hall en de Hayward Gallery dat aan weerszijden van Waterloo Bridge komt te liggen.

In februari 1968 legde het National Theatre voor het eerst het plan voor een theatercentrum voor jonge mensen aan de Arts Council voor. Reeds op 2 september 1969 kon het verbouwingswerk beginnen en op 12 augustus 1970 werd het theater door Dame Sybil Thorndike geopend. De eerste voorstelling volgde op 15 september: Molière's 'Schelmenstreken van Scapin', geregisseerd door Frank Dunlop met Jim Dale in de titelrol. Hierna volgde een indrukwekkend eerste seizoen met naast de 'Shrew' onder meer Sofocles' 'Oedipus', Beckett's 'Wachten op Godot', Strawinsky's 'Verhaal van de soldaat', speciale kindervoorstellingen en gastvoorstellingen van Amerikaanse en Engelse groepen, waaronder The Combine met de rock-musical 'Stomp'. Nieuwe Young Vic-producties zijn inmiddels 'Measure for Measure', Beckett's 'Happy Days' en Halliwell's 'Little Malcolm and his struggle against the Eunuchs'.

Carl Toms

(decorontwerp) – Carl Toms is als chef-decorontwerp vast aan de Young Vic verbonden. Dit nieuwe theater heeft geen lijst-toneel; er wordt gespeeld op een speelvlak dat tot in het auditorium loopt, met het publiek aan drie zijden er omheen en met een blinde vierde wand die decor-opstellingen en sfeerscheppende achtergronden mogelijk maakt. Carl Toms ontwierp vier voorstellingen van Frank Dunlop's Pop Theatre voor het festival van Edinburgh en talloze decors voor producties bij het National Theatre, het Royal Court Theatre en het West End-toneel.

Jane Lapotaire

(Katherina) werd in Ipswich uit Franse ouders geboren en groeide deels in Frankrijk deels in Engeland op. Zij volgde de theaterschool van de Bristol Old Vic en was enkele jaren aan dit gezelschap verbonden tot zij in 1967 bij het National Theatre kwam. Bij de Young Vic speelde zij in dit seizoen niet alleen de 'Feeks', maar ook de rollen van Zerbinetta in 'Scapin', Jocaste in 'Oedipus' en Isabella in 'Measure for Measure'.

Jime Dale

(Petruccio) is een virtuoze en dynamische komische acteur, die onder meer variété-artiest en pop-zanger is geweest en een Oscar won met zijn liedjes voor de film 'Georgy Girl'. Sinds 1966 werkt hij regelmatig aan door Frank Dunlop geregisseerde voorstellingen mee. In het afgelopen seizoen speelde hij onder meer in Arrabal's 'De architect en de keizer van Assyrië' en in 'De Kapitein van Köpenick' enkele (uit zijn genre van blijspel-rollen vallende) hoofdrollen.